

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/84/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119206379
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8119206379.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobkyne X. X., S.. XX.XX.XXXX, M. Q. A. XX, XXX XX Q., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom ul. Sov. hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, právne zastúpenému advokátskou kanceláriou STRELÁK & Partners, s.r.o. so sídlom Záhradnícka 46, 821 08 Bratislava, IČO: 52 451 747, o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a o primerané finančné zadostučinenie, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 266,18 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na súde dňa 29.3.2019 domáhala, aby súd určil, že zmluvná podmienka, uvedená v Zmluve o poskytovaní domáceho servisu, k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 520121981, z 12.12.2012, v bode 2.2., v znení: „Klient sa zaväzuje využívať domáci servis a zaplatiť poskytovateľovi odmenu v celkovej výške 266,18 eura a to v pravidelných 3 mesačných splátkach vo výške 88,73 eura.“ je neprijateľná. Zároveň sa domáhala primeraného finančného zadostučinenie vo výške 266,18 eura. Svoju žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzavrela dňa 12.12.2012 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 520121981, na základe ktorej jej žalovaný poskytol bezúčelový úver vo výške 650,- eur. Popri Zmluve o spotrebiteľskom úvere jej žalovaný predložil na podpis aj Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu, podľa ktorej som mala žalovanému zaplatiť odmenu vo výške 266,18 eura. Žalovanému som za domáci servis zaplatila celú ním požadovanú odmenu, vo výške 266,18 eura. Podľa žalobkyne zmluva o poskytovaní domáceho servisu, z 12.12.2012 obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, v bode 2.2. Podstatou zmluvy o poskytovaní domáceho servisu je poskytnutie konzultačných a nadštandardných služieb žalovaným, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta pri poskytnutí úveru a služba spočívajúca v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a na prípadne následky nesplácania. Tieto služby sú poskytované v mieste trvalého bydliska dlžníka, prípadne v mieste určenom dohodou zmluvných strán. Keďže služby vyplývajúce zo Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu z 12.12.2012, poskytuje žalovaný za odplatu, koná tak v priamom rozpore s § 567 ods. 1 OZ a § 54 ods. 1 OZ. Zmluva o poskytovaní domáceho servisu sa uzatvára vo viacerých prípadoch v rovnakej podobe, pričom spotrebiteľ nemá možnosť reálnym spôsobom zmeniť obsah pripraveného návrhu zmluvy, nemôže vyjednávať o zmene návrhu, s možnosťou dosiahnutia úspechu. Navyše z obsahu uvedenej zmluvy nijakým spôsobom nevyplýva, že odmena za domáci servis je prednostná vo vzťahu k splátke úveru, pričom obe zmluvy, tak Zmluva o spotrebiteľskom úvere ako aj Zmluva o poskytovaní domáceho servisu, boli uzatvárané v jeden deň súčasne, t. j. dňa 12.12.2012. Domáci servis prevyšuje

samotnú odplatu dohodnutú v Zmluve o spotrebiteľskom úvere. Ide o neprimerané navyšovanie odplaty, resp. odmeny započítaním odmeny za poskytnutie domáceho servisu. Úver jej bol poskytnutý vo výške 650,- eur, za odplatu vo výške 247,-- eur. Odmena za poskytnutie domáceho servisu predstavuje sumu 266,18 eura. Už táto skutočnosť podľa žalobkyne nasvedčuje tomu, že takto koncipovaná odmena spojená s poskytnutím jedného spotrebiteľského úveru je absolútne neprimeraná. Zmluvu o poskytnutí domáceho servisu, z 12.12.2012 musela podpísať, ak chcela úver získať, čo je zrejme aj z výšky prvých troch mesačných splátok v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, z 12.12.2012, a to vo výške 3,25 eura. Ďalších 10 mesačných splátok je vo výške 88,73 eura. Odmena za domáci servis je splatná v troch mesačných splátkach po 88,73 eura, a práve preto sú prvé tri mesačné splátky úveru znížené na zanedbateľné minimum. Zmluva o poskytovaní domáceho servisu, z 12.12.2012 pre žalobkyňu nemá po materiálnej stránke žiadne výhody. Bezhotovostný spôsob splácania je zadarmo, preto požadovanie takejto odmeny vo výške 266,18 eura je v rozpore s dobrými mravmi a ide o nekalú obchodnú praktiku podľa § 7 ods. 2 písm. b) zák. č. 250/2007 Z.z. (ZoS), pretože podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Pojem neprijateľná podmienka, vychádza z predpokladu, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá napriek požiadavke dobrej viery spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, vzniknutých na základy zmluvy, ku škode spotrebiteľa (čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS). Túto skutočnosť súd preveruje z úradnej moci (rozsudok SD EÚ C-240/98 až C-244/98). Neprijateľná podmienka upravená v spotrebiteľskej zmluve je neplatná (§ 53 ods. 5 OZ). Zároveň požaduje finančné zadosťučinenie vo výške 266,18 eura, čo predstavuje sumu, ktorú žalovanému zaplatila na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, uvedenej v bode 2.2. Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, z 12.12.2012.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Vo vyjadrení k podanej žalobe uviedol, že ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. bolo implementované zákonom č. 132/2013 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony a ktorý nadobudol účinnosť dňa 10.6.2013. Podľa dôkazu predloženej žalobkyňou bola odmena v zmysle Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu v plnej výške uhradená dňa 5.1.2013. Od tohto momentu uvedená záväzok žalobkyne zanikol doplatením v zmysle § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka, teda zanikol pred nadobudnutím účinnosti § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Preto nie je zrejme aká ujma mohla vzniknúť žalobkyňi počas účinnosti ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. od 10.6.2013, ktorá by akýmkoľvek spôsobom odôvodňovala priznanie nároku na primerané finančné zadosťučinenie. Napokon žalobkyňa vznik žiadnej ujmy vo svojej žalobe ani netvrdí. Žalovaný zároveň vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k určeniu neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmysle zmluvy o poskytovaní domáceho servisu.

3. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 18.10.2019, sp. zn. 20Csp/84/2019 určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytovaní domáceho servisu k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 520121981 zo dňa 12.12.2012 v bode 2.2. v znení: „Klient sa zaväzuje využívať domáci servis a zaplatí poskytovateľovi odmenu v celkovej výške 266,18 eura a to v pravidelných trojmesačných splátkach vo výške 88,73 eura“ je neprijateľná (výrok I.). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.). Žalovaného zaviazal nahradiť žalobkyňi trovy konania v časti určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky v rozsahu 100% (výrok III.). Žalobkyňa zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania v časti primeraného finančného zadosťučinenia v rozsahu 100% (výrok IV.). Rozsudok vo výroku I. nadobudol právoplatnosť. V zamietajúcej časti súd prvej inštancie mal za to, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie bol podaný predčasne, keďže nebola splnená podmienka úspešného uplatnenia práva.

4. Proti tomuto rozhodnutiu v zákonom stanovenej lehote podala včas odvolanie žalobkyňa, a to voči výroku II. a závislým výrokom III. a IV. o náhrade trov konania. Podľa názoru žalobkyne, z konštatovania súdu prvej inštancie nijako nevyplýva záver, žeby žaloba o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia nemohla byť podaná súčasne s akoukoľvek žalobou na ochranu spotrebiteľa a čo sa týka súdnej veci, aby žaloba o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia nemohla byť podaná spolu so žalobou o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Súd prvej inštancie svoj mylný názor odvodzuje z inštitútu premlčania primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré ale vytrháva z kontextu. Zároveň poukázala na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/704/2015, kde bol potvrdený rozsudok prvej inštancie, ktorým bolo vyhovené žalobe, ktorou bol uplatnený nárok na náhradu škody a súčasne tou istou žalobou aj nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Podľa názoru žalobkyne

je rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne mylné, pričom poukázala okrem iného aj na publikáciu prof. Štefčeka a kolektívu k Občianskemu zákonníku z edície C.H.Beck rok 2015, a to komentár k § 1 až 450, kde sa uvádza „Práve z uvedenej osobitosti vyplývajú aj zásadné procedurálne aspekty uplatnenia nároku na primerané finančné zadosťučinenie a ako dodatočného nároku. Procesne tak bude môcť poškodený spotrebiteľ uplatniť nárok na primerané finančné zadosťučinenie buď samostatným návrhom po právoplatnom skončení súdneho konania, čo platí aj pre nárok na náhradu škody alebo možno uvažovať aj o tom, že by si zmluvná strana uvedené nároky majetkovej povahy uplatnila spolu v žalobe na ochranu práv spotrebiteľa smerujúcej voči porušiteľovi, resp. dodávateľovi ako takému. Spotrebiteľovi nemožno brániť ani v tom, aby si nárok na primerané finančné zadosťučinenie uplatnil aj samostatným žalobným návrhom, pričom už iba upozorňujeme na aspekt plynutia premlčacej doby, ktorá v prípade nároku na primerané finančné zadosťučinenie začína plynúť od okamihu, kedy sa tento mohol prvýkrát uplatniť, a teda od okamihu, kedy nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie súdu potvrdzujúce porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi. V súvislosti s nárokom na primerané finančné zadosťučinenie prichádza judikovanie neprijateľnej zmluvnej podmienky vo výroku rozhodnutia súdu do úvahy výhradne v prípade, ak už k určeniu jej neprijateľnosti nedošlo v skoršom konaní (pokiaľ spotrebiteľ nepožaduje primerané finančné zadosťučinenie v jednom konaní), ktorého predmetom bolo plnenie, určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky alebo nárok na náhradu škody“. Aj z tejto citácie podľa názoru žalobkyne bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že je vecou voľby spotrebiteľa či porušenie spotrebiteľského práva a naň nadväzujúce primerané finančné zadosťučinenie uplatní v jednej žalobe alebo žalobami samostatnými. Zároveň dala žalobkyňa do pozornosti viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, pričom špeciálne poukázala na rozhodnutie vedené pod sp. zn. 12Co/43/2019 zo 17.10.2019, ktorým bol zrušený rozsudok Okresného súdu v Prešove sp. zn. 20Csp/169/2018 zo 7.1.2019, ktorým bola určená neprijateľnosť zmluvnej podmienky a rovnako ako v tejto súdnej veci bola zamietnutá žaloba o primerané finančné zadosťučinenie ako predčasne podaná z obdobnými úvahami súdu prvej inštancie, ktoré robia z inštitútu premlčania primeraného finančného zadosťučinenia závery o predčasnosti žaloby o primerané finančné zadosťučinenie.

5. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 12.05.2020, č.k. 3CoCsp/1/2020 - 70 zrušil rozsudok vo výroku II., III. a IV. a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V rozhodnutí uviedol, že z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. nevyplýva skutočnosť, aby žalobu o primerané finančné zadosťučinenie bolo možné podať spotrebiteľom jedine a výhradne až po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa určí porušenie práv, resp. povinností dodávateľa voči spotrebiteľovi. Je na výbere samotného spotrebiteľa, či zvolí postup uplatnenia nároku na ochranu spotrebiteľských práv a nároku na primerané finančné zadosťučinenie jednou žalobou alebo samostatnými žalobami. Ust. § 298 ods. 2 Civilného sporového poriadku je ustanovením prijatým po účinnosti ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Toto ustanovenie treba použiť ako výkladové pravidlo vo vzťahu k skôr prijatému ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. tak, že deklarácia porušenia práva spotrebiteľa alebo povinností dodávateľa v spotrebiteľskom vzťahu síce pre úspešné uplatnenie primeraného finančného zadosťučinenia vykonaná byť musí, avšak nie právoplatne. Teda rozsudok o porušení práv spotrebiteľa je síce podmienkou pre rozhodovanie o primeranom finančnom zadosťučinení, ale súd o ňom môže rozhodnúť spolu s rozhodnutím o tomto porušení.

6. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a to a zistil tento skutkový stav:

7. Žalobkyňa ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 12.12.2012 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 520121981, na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý spotrebiteľský úver v sume 650,- eur za odplatu vo výške 247,- eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splatiť dlžnú sumu v 13 mesačných splátkach a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 3,25 eura a 10 mesačných splátkach vo výške 88,73 eura.

8. Dňa 12.12.2012 žalobkyňa a žalovaný uzatvorili tiež Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu (ďalej aj ako „Zmluva“), ktorou sa žalobkyňa zaviazala, že za poskytnutie domáceho servisu podľa odseku 1.1 zaplatí žalovanému celkovú odmenu vo výške 266,18 eura a to v 3 mesačných splátkach po 88,73 eura.

9. Podľa bodu 1.1. zmluvy, domáci servis je poskytované konzultačných a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta pri poskytnutí úveru a služba spočívajúca v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového

kalendára, upozornenie na termín splátky a na prípadne následky nesplácania. Podľa bodu 2.1. zmluvy sú tieto služby poskytované v mieste trvalého bydliska dlžníka, prípadne v mieste určenom dohodou zmluvných strán.

10. Podľa prehľadu platieb žalobkyňa uhradila za domáci servis sumu 266,18 eura.

11. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

12. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy (ďalej len ako „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 53 ods. 1,2, 5 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

15. Podľa § 3 ods.1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

16. Podľa § 298 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

17. Podľa § 298 ods.2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

18. Podľa § 3 ods. 3,5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

19. Po zrušení rozsudku predmetom konania zostalo rozhodnúť o primeranom finančnom zadosťučinení vo výške 266,18 eura.

20. Súd je v predmetnej veci viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, že je na výbere samotného spotrebiteľa, či zvolí postup uplatnenia nároku na ochranu spotrebiteľských práv a nároku na primerané finančné zadosťučinenie jednou žalobou alebo samostatnými žalobami.

21. Podľa poslednej vety ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

22. V konaní bol základný predpoklad na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia preukázaný tým, že žalovaný ako predávajúci používaním neprijateľnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve porušil svoju povinnosť podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky. Vzhľadom na formulárový charakter je pritom zrejmé, že v danom prípade to bola práve žalovaný, kto ustanovenia pripravil a zakomponoval do spotrebiteľskej zmluvy. Súd teda dospel k záveru, že sú splnené podmienky k tomu, aby bolo žalobkyni priznané primerané finančné zadosťučinenie.

23. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia tak pre žalobkyňu bude primerané finančné zadosťučinenie vo výške 266,18 eura. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.8.2017, sp. zn. 7Co/23/2017, ktorý uviedol: „Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia je len logické a spravodlivé, aby táto vychádzala z ujmy hroziacej žalobcovi v súvislosti so žalovaným uplatňovaným nárokom na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 771,- eur“. Obdobne Krajský súd v Prešove v rozsudku zo dňa 30.11.2017, sp. zn. 20Co/192/2016 konštatoval: „Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia odvolací súd je toho názoru, že primerané povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne je suma 453,30 eura, ktorej zaplata sa žalovaný bezdôvodne domáhal v konaní sp. zn. 7C/425/2014, a ktorá zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobkyni ako spotrebiteľke satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov.“ V danom prípade priznané finančné zadosťučinenie zodpovedá sume, ktorú žalobkyňa zaplatila na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, a preto je podľa názoru súdu suma 266,18 eura primeraná.

24. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v celom rozsahu, a preto súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).